

РЕШЕНИЕ

№ 8796

гр. София, 13.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 17.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **3017** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ЕИС-СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ“ (ЕИС-СК) АД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район Студентски, [улица], [жилищен адрес] представлявано от изпълнителния директор Дима Т. Н., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-2222522003373-091-001 от 31.08.2022 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) С., в частта потвърдена с Решение № 224 от 15.02.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С. при Централно управление на НАП.

Посоченият ревизионен акт се оспорва като незаконосъобразен и се претендира отмяната му. Жалбоподателят е категоричен в позицията си, че са налице всички предпоставки по ЗДДС за ползване на данъчно предимство по получените от ДОО „Гидрострой-Русия“ услуги. Твърди, че при установяванията за тяхната реалност отказаното право на данъчен кредит се основава на констатацията на приходната администрация за липса на условието за притежаване на данъчен документ по смисъла на по чл. 71, т. 1 ЗДДС, на която противопоставя от една страна издаденият от доставчика протокол по чл. 117, ал. 1, т. 1 ЗДДС с начислен данък по доставките, а от друга акцентира на принципа на данъчен неутралитет, подкрепен от практиката на Съда на Европейския съюз /СЕС/ по дела С-235/21, С-516/14 и С-717/19. Отделно се твърди нарушение на принципите на предвидимост и защита на легитимните

очаквания, т.к. руското дружество е действало в изпълнение на писмени указания на НАП, дадени му в процедурата по регистрация по ЗДДС. Акцентираща, че данъкът по доставките е начислен и внесен от доставчика, включен е в дневника му за продажби и СД по ЗДДС за м.06.2021 г. Налице е и плащане от страна на ЕИС-СК на начисления от доставчика с протокол ДДС, който документ е намерил отражение в дневниците за покупки на получателя. Допълнителни съображения се излагат в писмени бележки с оглед решение от 21 ноември 2024 г. на СЕС по дело С-624/23, във връзка с което беше спряно и настоящото съдебно производство. Жалбоподателят обосновава неговата неприложимост, т.к. в отлика с фактите по главното производство, по което е постановено това решение, в настоящия случай ДДС бил дължим и фактически платен от ЕИС-СК. Претендират се разносски съобразно представен списък по чл. 80 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Ответникът - директорът на Дирекция ОДОП С., чрез процесуален представител юр. В., с препращане към мотивите в потвърждаващото РА решение, оспорва основателността на жалбата. В с.з. излага доводи, че издаването на документ от вида протокол по чл. 117 от ЗДДС е предвидено в закона при конкретно определени случаи на разпоредбата, измежду които не е настоящият случай. Твърди се, че въпросният протокол не е сред документите, които могат да обосноват право на приспадане на данъчен кредит за получателя по спорните доставки. Счита, че жалбоподателят не разполага с документ, въз основа на който да претендира данъчно предимство, в който смисъл е и тълкуването на СЕС по дело С-624/23. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 86 204,00 лева.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на възложеното на жалбоподателя ревизионно производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР, л. 43) № Р-22222522003373-020-001/05.07.2022 г., връчена електронно на 06.07.2022 г. (л. 45), издадена от Л. К. К., на длъжност началник отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция СДО при ТД на НАП С.. Със ЗВР е определен ревизиращ екип в състав Х. Б. И. - главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията), и И. К. М. - главен инспектор по приходите. Определен е обхват на ревизията – данък върху добавената стойност за периода 01.06.2021 г. – 31.08.2021 г.

За изясняване на обстоятелствата от значение за облагането са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на съставения Ревизионен доклад (РД) № Р-22222522003373-092-001/03.08.2022 г., връчен електронно на 04.08.2022 г. /л. 61/, срещу констатациите на който е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК.

В хода на ревизията е установено, че „ЕИС СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ“ АД извършва хидротехнически дейности като хидротехническо строителство; драгажни дейности; изграждане на пристанищни инфраструктура и съоръжения; обследване на морското дъно; хидрография. Изпълнител е на хидротехнически проекти от национално значение с местонахождение акваториите на пристанище Б. и пристанище В.. В проектите се изпълняват дейности, разделени най-общо в две групи: 1) проучвателни и проектни работи – инженерно-геоложки, хидрогеоложки, геофизични, хидрографски, геодезични, водолазни обследвания, заснемания, анализи, разработки и др., инвестиционно предложение и инвестиционен проект, разработки свързани с

процедури по ЗООС и ЗБР; 2) драгажни и строително-монтажни работи по части геодезия, геология, хидротехническа (драгажни и брегоукрепителни дейности, отстраняване на скални участъци и едрогабаритни предмети), инженерна инфраструктура (изместване на подземни мрежи електротехническа, ВиК, комуникации, газ и др.), навигационно осигуряване и осъвременяване на плаващите буйове.

През м.06.2021 г. ЕИС-СК е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 3 690 807,36 лв. чрез отразяване в дневника за покупки на протокол по чл. 117 от ЗДДС с № 0...01/29.06.2021 г. (л. 93 от делото), издаден от ДОО „Гидрострой-Русия“. В протокола са отраени 16 броя фактури (подробно описани на стр. 13-17 от РД), издадени на ревизираното лице в периода от 09.12.2019 г. до 30.11.2020 г. и 2 фактури, издадени на дружеството „СЕМ РЕМОНТ“ ЕООД. Общата данъчна основа на фактурите, издадени на ЕИС-СК е 18 454 036,80 лв., върху която с протокол № 0...01/29.06.2021 г. е начислен ДДС в размер на 3 690 807,36 лв. Получените услуги са предмет на последващи доставки с получател ДЗЗД „ЕС БИЛД“ със съдружници "ЕИС - СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ" АД и „СЕМ РЕМОНТ“ ЕООД. Установено е, че издадените на ЕИС-СК от ДОО „Гидрострой-Русия“ 16 броя фактури (без начислен в тях ДДС) са в изпълнение на Договор № 08-07/04.12.2019 г. за драгажни работи /стр. 381 и сл. с превод на стр. 362 и сл. от Приложение № 3 към делото), сключен във връзка с изпълняван от РЛ хидротехнически проект. Предмет на договора е извършване на работите, свързани с оформяне на склонове и изкопаване на трудни грунтове с драгажно оборудване на обект „Акваторията на пристанище В. – Канал № 1 и Канал № 2“ в съответствие с Техническото задание - Приложение № 2 към договора. Приложение № 1 към него е Споразумение за договорната цена. В т. 3 от него е посочено, че цената на договора за производство на драгажни работи от 04.12.2019 г. възлиза на 32 400 000,00 без ДДС и се състои от: 1. Разходите за драгиране в размер на 31 800 000 евро без ДДС; 2. Разходите за мобилизиране на оборудване за драгиране, възлизащи на 600 000 евро без ДДС. В т. 4 от Споразумението са регламентирани авансови плащания, дължими след сключване на договора и след започване на работата.

Тъй като през периодите на издаване на фактурите (09.12.2019 г. -30.11.2020 г.), доставчикът ДОО „Гидрострой-Русия“ не е регистрирано по ЗДДС лице, в тях не е начислен ДДС.

С Протокол №1842431/21.07.2022 г. са приобщени като доказателства документи, събрани в хода на извършена ревизия по ЗДДС на ДОО „Гидрострой-Русия“ за периодите от 30.12.2019 г. до 31.12.2020 г., приключила с РА № Р-22221521001125-091-001/15.07.2021 г. Приобщени са доказателства от досието на ДОО „Гидрострой-Русия“, в т.ч. Ревизионен доклад № Р-22221521001125-092-001/22.06.2021 г., въз основа на който е издаден РА. От тях е установено, че ДОО „Гидрострой-Русия“ е регистрирано в Руската Федерация с регистрационен номер 1153926027420 и данъчен номер[ЕИК] на Руската Федерация с адрес в [населено място], [улица]. В Република България дружеството се представлява от акредитиран представител – „ЕИС СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ“ АД. През периода от 30.12.2019 г. до 31.12.2020 г. ДОО „Гидрострой-Русия“ е извършвало дейност по предоставяне на кораби с технически екипаж за изпълнение на драгажни работи по хидротехнически проекти. На 04.12.2019 г. и на 04.08.2020 г. ДОО „Гидрострой Русия“, в качеството на изпълнител, сключва договори за драгажни

работи на акваторията на пристанище „В.“, Канал 1 и Канал 2 с „ЕИС-СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ“ АД и „СЕМ РЕМОНТ“ ЕООД - възложители. С допълнителни анекси е уговорено цената на услугите да бъде заплатена без вкл. ДДС. Във връзка с извършените драгажни работи от ДОО „Гидрострой-Русия“ са издадени на възложителите фактури без начислен ДДС, като 16 от тях са издадени на „ЕИС СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ“ АД. При издаването на първата фактура № 0...0995/09.12.2019 г., с получател ревизираното дружество, с предмет „авансово плащане по договор за драгажни работи от 04.12.2019 г.“ на стойност 2 544 000,00 евро /с левова равностойност 4 975 631,52 лв./, ДОО „Гидрострой-Русия“ реализира оборот за регистрация по ЗДДС, поради което е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС до 16.12.2019 г., съответно да бъде регистрирано до 30.12.2019 г.

С Акт за регистрация по ЗДДС № 220422003609992/10.12.2020 г. руското дружество е регистрирано по ЗДДС, считано от 11.12.2020 г. на основание чл. 103 ЗДДС.

На 11.12.2020 г., от орган по приходите е изпратена покана до ДОО „Гидрострой-Русия“, с която е уведомено, че на основание чл. 102, ал. 4 ЗДДС дължи ДДС за периода от 09.12.2019 г. до датата на фактическата регистрация - 11.12.2020г., поради което следва да начисли данъка като издаде данъчен документ по чл. 117, ал. 1. т. 1 ЗДДС, в който да посочи ДДС на отделен ред. Указано е, че протоколът следва да се отрази в дневника за продажби в срок до 14.01.2021 г., като при неспазване на срока данъчните задължения ще бъдат установени с РА.

Тъй като ДОО „Гидрострой-Русия“ не е начислило ДДС в указания срок, на дружеството с извършена ревизия, приключила с РА № Р-22221521001125-091-001/15.07.2021г. В хода на ревизионното производство е установен размерът на извършените облагаеми доставки за периода от 09.12.2019 г. /датата, на която е реализиран облагаем оборот над 50 000,00 лв./ до датата на регистрация на дружеството по ЗДДС -11.12.2020 г. /на обща стойност 24 611 141,15 лв./ и с РД е предложено на основание чл. 102, ал. 3. т. 1 ЗДДС да бъде установен дължим данък в размер на 4 443 110,42 лв.

След връчване на РД руското дружество е уведомило органите по приходите, че е издало протокол по чл. 117 от ЗДДС с № 0...01/29.06.2021 г. и е начислило дължимия ДДС. Същият протокол с отразен в дневника за продажби за данъчен период м. 06.2021 г., съответно начисленият ДДС е внесен в републиканския бюджет на 14.07.2021 г. Поради това с издадения на ДОО „Гидрострой Русия“ РА е определено само задължение за лихва за забава за дължимия ДДС до датата на внасянето му.

В хода на извършената на ЕИС-СК ревизия са представени изисканите от органите по приходите по реда на чл. 37, ал. 3 и чл. 53 и чл. 56. ал. 1 ДОПК документи, в т.ч. посочените в Протокол № 0...01/29.06.2021 г. фактури, издадени от ДОО „Гидрострой Русия“, банкови документи за извършени плащания в полза на руското дружество, сертификати/удостоверения за завъртени и приети драгажни дейности/изкопни работи, описаният по-горе Договор №08-07/2019 г. с приложения към него, оборотни ведомости, главни книги, справки по образец, счетоводна политика, доклад за дейността.

Ревизиращите органи са приели, че тъй като ДОО „ГИДРОСТРОЙ РУСИЯ“ не е подало своевременно заявление за регистрация, съобразно характера на ДДС като многофазен данък, то не може да прехвърли данъчната тежест на следващия по веригата субект на облагане. Не може да се осъществи механизмът и целта на данъка

и руското дружество следва да плати от собствените си приходи дължимия ДДС. Приели са, че не са изпълнени условията на чл. 71 ЗДДС и на ЕИС-СК е отказано право да приспадне данъчен кредит в размер на 3 690 807,36 лв. по протокол № 0...01/29.06.2021 г., издаден от ДОО „Гидрострой Русия“. В РА е посочено, че ревизираното дружество не притежава фактура с начислен ДДС, а издаденият от доставчика протокол не е достатъчен, нито може да обоснове наличието на право на ползване на данъчен кредит за лицата, посочени като получатели на фактури, издадени от доставчика, преди регистрацията му по ЗДДС. Поради това за данъчен период м.06.2021 г. на ЕИС-СК е установено задължение за ДДС в размер на 3 073 450.60 лв. при деклариран резултат за периода - ДДС за възстановяване в размер на 617 356,76 лв. Корекцията е вследствие непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 690 807,36 лв. по протокол № 0.. .01/29.06.2021 г., издаден от ДОО „Гидрострой-Русия“. За невнесения в срок данък са начислени лихви в размер 352 621,29 лв. Не са извършени корекции на деклариания резултат за данъчен период м. 08.2021 г., но са начислени лихви в размер на 60 197,10 лв., вследствие от променена процедура по приспадане на данък, започнала през м. 06.2021 г. От деклариания данък за внасяне през м. 08.2021 г. в размер на 2 011 664.54 лв. е приспаднала внесена сума в размер на 1 013 665,48 лв. и подлежащия на възстановяване данък от м.07.2021 г. и е определен остатък за внасяне в размер на 617 356.76 лв.

Горните фактически и правни изводи са споделени от директора на Дирекция ОДОП С., който в Решение № 224/15.02.2023 г. изцяло е потвърдил установяванията на органите по приходите и произтичащите от тях фактически и правни изводи във връзка с облагането.

Решение № 224/15.02.2023 г. е връчено на жалбоподателя на 16.02.2023 г. /л. 40/. Жалбата срещу РА е депозирана на 28.02.2023 г.

С определение от 05.04.2023 г. съдът е конституирал страните по делото и е разпределил доказателствената тежест. По искане на жалбоподателя е назначена и приета без оспорване съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ), изпълнена от вещото лице О. Т.. Вещото лице е дало заключение по следните въпроси: 1. Какви са счетоводните записвания в „ЕИС - Строителна компания“ АД във връзка с осчетоводяването на ползвания данъчен кредит по доставките от ДОО „Гидрострой-Русия“ в периода 09.12.2019 г. -31.11.2020 г.; 2. Какви са счетоводните записвания в „ЕИС - Строителна компания“ АД във връзка с последващите доставки, свързани с получените от ДОО „Гидрострой-Русия“ доставки; 3. Въз основа на какъв данъчен документ е ползван Д. кредит от „ЕИС - Строителна компания“ АД през м.06.2021 г. и какви реквизити съдържа; 4. Какъв е видът на доставките по които е ползван Д. кредит, т.е. облагаеми ли са; 5. Какво е счетоводното отразяване, т.е. начислен и деклариран ли е дължимият ДДС от Доставчика ДОО „Гидрострой-Русия“; 6. Внесен ли е начисления ДДС от Доставчика ДОО „Гидрострой-Русия“ в полза на държавния бюджет; 7. Платен ли е от „ЕИС - Строителна компания“ АД на ДОО „Гидрострой-Русия“ дължимия ДДС; 8. С оглед правилата на общата система на облагане с ДДС, има ли загуба за държавния бюджет. Отговорите в заключението на експерта ще бъдат обсъдени при преценка на материалната законосъобразност на акта.

С определение № 9568 от 06.11.2023 г. настоящото съдебно производство беше спряно на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, във вр. § 2 от ДР на ДОПК до

приключване на производството пред СЕС по дело С-624/23, образувано по преюдициално запитване на Административен съд – Варна в определение № 2624/27.09.2023 г. по адм. дело № 191/2023 г. Предмет на контрол за законосъобразност по това дело на АС – Варна е РА, с който вследствие на непризнато право на данъчен кредит са установени задължения по ЗДДС на „СЕМ РЕМОНТ“ ЕООД – получател по другите две описани в издадения от ДОО „Хидрострой Русия“ протокол № 0...1/29.06.2021 г. Поставените от АС – Варна въпроси са следните:

1. Допустима ли е съгласно Член 63, Член 167, Член 168, буква а, Член 178, буква а, Член 218, Член 219, Член 220, Член 226 и Член 228 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, практика на органа по приходите по приложението на националната уредба и по-конкретно на чл.71, ал.1 от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС) вр. чл.25, ал.1 от ЗДДС вр. чл.102, ал.4, чл.114, чл.116 и 117 от ЗДДС вр. чл.125 ЗДДС и чл.126 ЗДДС, при която на получателя по доставка облагаема с ДДС е отказано правото да ползва данък добавена стойност, както за периода на извършване на доставката, така и в периода на декларирането ѝ, на съображения, че издадената му от доставчика фактура не включва ДДС и, че на по-късен етап (в хода на извършената ревизия на доставчика) е издаден документ, който не отговаря на изискванията за съдържанието на фактура (издаден е Протокол и в него за доставчик и получател по Протокола е посочен издателят на протокола), като в съдържанието му е посочена издадената на получателя фактура и е начислен върху посочената в нея данъчна основа ДДС, което е внесено, като едва след това получателят по доставката е декларирал право на приспадане на данък добавена стойност („право на ползване на данъчен кредит“ съгласно ЗДДС) въз основа на Протокола, съставен от доставчика и прави ли такава практика практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правото на приспадане на данък добавена стойност от страна на данъчно задълженото лице?

2. Ако отговорът на първият въпрос е отрицателен, то към кой момент следва да бъде упражнено правото на данъчен кредит – към моментът на издаването на фактурата без включен в нея данък добавена стойност или към моментът на издаването на протокола от доставчика?

3. Допустима ли е съгласно Член 203 вр. Член 178, б. а, и Член 176 от Директивата за ДДС и принципа за неутралност уредба като предвидената в чл.102, ал.4 от ЗДДС и практика на националната приходна администрация, съгласно които доставчикът по доставки облагаеми с ДДС, при условие че не е подал заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения срок от настъпването на задължението му за задължителна регистрация по ЗДДС е единствено задължен за внасяне на ДДС върху доставките, осъществени от него в периода от датата, на която е възникнало задължението му за регистрация до датата, на която е регистриран от органа по приходите и не е предвидена възможност доставчикът, на който е установено задължението за ДДС по реда на чл.102, ал.4 от ЗДДС да издаде коригиращи фактури (или друг документ) на получателите по доставките, за да могат последните да ползват право на приспадане на ДДС?

По така поставените въпроси СЕС се е произнесъл с Решение от 21 ноември 2024 г. по дело С-624/23, съгласно което:

1) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата

система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, в съответствие с която получателят по облагаема с данък върху добавената стойност (ДДС) доставка е лишен от предвиденото в тази директива право на приспадане на този данък, в случай че доставчикът, от една страна, не е изпълнил предвиденото в националната правна уредба задължение да подаде заявление за регистрация по ДДС и е издал на получателя фактури, в които не е начислен ДДС, а от друга страна, в хода на данъчна ревизия е издал протокол, в който този ДДС е начислен, и в който доставчикът е представен и като получател на доставката.

2) Директива 2006/112/ЕО, изменена с Директива 2010/45, и принципът на неутралност на данъка върху добавената стойност (ДДС) трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка, която изключва възможността за коригиране на фактура, когато, от една страна, във фактурата, издадена от доставчика на получателя по облагаема с ДДС доставка, не е начислен този данък, а от друга страна, в хода на данъчна ревизия на този доставчик последният издава протокол, в който е начислен ДДС и в който въпросният доставчик е представен и като получател на доставката.

След възобновяване на съдебното производство жалбоподателят, по чието искане то беше спряно, развива съображения за неприложимост на тълкуването в решението на СЕС по дело С-624/23, т.к. за разлика от „СЕМ РЕМОНТ“ ЕООД, за което в главното производство е установено, че ДДС не е платен от него и не се дължи от това дружество /т. 41 от решението/, в настоящия случай ЕИК-СК било платило на доставчика ДОО „Гидрострой-Русия“, както данъчната основа, така и дължимото ДДС, начислен с протокол № 0...1/29.06.2021 г., а доставчикът е внесъл дължимото ДДС в бюджета. Останалите възражения на оспорвания се свеждат до характера и правните последици на въпросния протокол, вкл. пълнотата на данните в договора между ЕИС-СК и ДОО „Гидрострой-Русия“, в контекста на изискването за наличие на данъчен документ по смисъла на чл. 71, т. 1 ЗДДС и при съобразяване на тълкуването в решение на СЕС по дело С-516/14. Отделно се акцентира на липсата на начисляване на ДДС с РА на доставчика по чл. 102, ал. 4 ЗДДС. Допълнителни аргументи се извличат и от поведението на страните по доставките, което не разкривало данни или съмнения за данъчна измама.

При така установеното съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годин за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В случая видно от ЗВР № Р-22222522003373-020-001/05.07.2022 г. ревизията на дружеството – жалбоподател е възложена от Л. К. К. на длъжност началник на отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-2047/31.10.2019 г. на

директора па ТД па НАП С. (л. 42, раздел I, т. 2 от нея). РА е издаден от органът, възложил ревизията и ръководителят на ревизията – Х. Б. И., т. е. от лица, разполагащи с материална компетентност съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК. Към административната преписка са приложени доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица. Тяхната валидност не е оспорена.

РА е издаден в предписаната от закона форма. Актът съдържа изискуемите реквизити, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят неговата незаконосъобразност. В хода на ревизионното производство доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способности. Съставени са съответните протоколи. Предприети са съответните процесуални действия по обективно изясняване на обстоятелствата от значение за данъчното облагане.

По материалната законосъобразност на акта:

Безспорно ЕИС-СК е данъчнозадължено лице по смисъла на чл. 3 ЗДДС и като такава, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон сумата на данъка за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно чл. 71, т. 1 ЗДДС, за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, същото следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред. Правото на приспадане на данъчен кредит според чл. 68, ал. 2 от закона се упражнява, като лицето: 1. включи размера на данъчния кредит при определяне на резултата за данъчния период по ал. 1 в справка-декларацията по чл. 125 за същия данъчен период; 2. посочи документа по чл. 71 в дневника за покупките по чл. 124 за данъчния период по т. 1. Съгласно чл. 72, ал. 1 ЗДДС регистрирано по този закон лице може да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит за данъчния период, през който е възникнало това право, което предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 2 ЗДДС възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, или в един от следващите 12 данъчни периода. Данъкът става изискуем на датата на възникване на данъчното събитие, което съгласно чл. 25, ал. 1 ЗДДС представлява доставката на стока или услуга. Изискуем е от регистрирано по този закон лице - доставчик по облагаема доставка съгласно чл. 82, ал. 1 ЗДДС, с изключение на случаите по ал. 4 и 5, при които данъкът е изискуем от получателя. С настъпването на изискуемостта на данъка следва неговото начисляване, при което и съобразно чл. 86, ал. 1 ЗДДС регистрираното лице следва да: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. Издаването на фактурата, в която данъкът е посочен на отделен ред е задължителен елемент от процедурата на начисляване на данъка по чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗДДС, което от своя страна предпоставя правилното функциониране на механизма на ДДС. Чрез начисляването на данъка за доставката и предоставяне на данъчния кредит за нея се осигурява неутралност на данъка за икономическите оператори във веригата от доставки и понасянето на данъчната тежест при крайното потребление на стоката или услугата.

В конкретния случай няма спор, че жалбоподателят ЕИС-СК е възложител по Договор № GS-07/04.12.2019 г. за извършване на драгажни работи на акваторията на

пристанище В. - Канал № 1 и Канал № 2. Изпълнител на дейностите е дружеството ДОО „Гидрострой-Русия“, което през периода 09.12.2019 г. - 30.11.2020 г. съобразно клаузите на сключеното споразумение за договорената цената е издало на ЕИС-СК общо 16 броя фактури, а именно: фактура № 995/09.12.2019 г. на стойност 2 530 042.00 евро, данъчна основа (ДО) 4 975 631.52 лв.; фактура № 996/09.12.2019 г. на стойност 600 000.00 евро, ДО 1 173 498.00 лв.; фактура № 514/15.06.2020 г. на стойност 171 888.75 евро, ДО 336 185.17 лв.; фактура № 604/30.06.2020 г. на стойност 170 660.00 евро, ДО 333 781.95 лв.; фактура № 612/13.07.2020 г. на стойност 230 449.51 евро, ДО 450 720.07 лв.; фактура № 616/20.07.2020 г. на стойност 211 579.39 евро, ДО 413 813.32 лв.; фактура № 694/04.08.2020 г. на стойност 288 614.05 евро, ДО 564 480.02 лв.; фактура № 699/10.08.2020 г. на стойност 280 048.18 евро, ДО 547 726.63 лв.; фактура № 702/18.08.2020 г. на стойност 340 803.14 евро, ДО 666 553.01 лв.; фактура № 793/01.09.2020 г. /на стойност 780 828.01 евро, ДО 1 527 166.85 лв.; фактура № 802/16.09.2020 г. на стойност 760 407.32 евро, ДО 1 487 227.45 лв.; фактура № 900/30.09.2020 г. на стойност 727 840.52 евро, ДО 1 423 532.32 лв.; фактура № 905/15.10.2020 г. на стойност 931 584.18 евро, ДО 1 822 020.29 лв.; фактура № 1009/31.10.2020 г. на стойност 1 157 773.77 евро, ДО 2 264 408.67 лв.; фактура № 1016/15.11.2020 г. на стойност 55 944.26 евро, ДО 109 417.46 лв.; фактура № 1090/30.11.2020 г. на стойност 1 433 387.97 евро, ДО 2 803 463.19 лв.

Горепосочените 16 броя фактури са изследвани от ССЧЕ. В отговора на задача № 2 вещото лице потвърждава, че по всяка от тях е извършено плащане от получателя към доставчика с платежно нареждане за сумата, съответстваща на посочената в тях еурова стойност. Няма спор, че фактурираните услуги са действително изпълнени от доставчика, а получените от ЕИС-СК услуги са предмет на последваща реализация към ДЗЗД „ЕС БИЛД“ (образувано като обединение на „СЕМ Ремонт“ ЕООД и „ЕИС-Строителна компания“ АД) съгласно изпълняван от ЕИС-СК хидротехнически проект по Договор от 25.10.2019 г. /стр. 232 от Приложение № 1 към делото/. При това положение и съобразно разпоредбата на чл. 25, ал. 2 ЗДДС данъчното събитие по всяка от описаните по-горе 16 броя фактури е възникнало на датата на издаването ѝ, когато по аргумент от чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС данъкът става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за начисляването му.

Няма спор, че в периода на издаване на горепосочените фактури -09.12.2019 г. – 30.11.2020 г., доставчикът ДОО „Гидрострой-Русия“ не е бил регистриран по ЗДДС, поради което в издадените от него фактури не е начислен ДДС върху стойността на услугата. Същевременно и не се спори, че още с първата фактура - № 995/09.12.2019 г. на стойност 2 530 042.00 евро и данъчна основа - 4 975 631.52 лева, руското дружество е достигнало облагаем оборот за задължителна регистрация, поради което и на основание чл. 96, ал. 1, изр. второ ЗДДС е следвало да заяви регистрация по ЗДДС до 16.12.2019 г., което не е сторено. Вместо това, дружеството е подало заявление за регистрация на 26.11.2020 г. Актът му за регистрация е издаден на 10.12.2020 г. и е връчен на 11.12.2020 г. На същата е изготвена покана до руското дружество с изх. № 53-00-3174/11.12.2020 г. /л. 94 от длото/, с която му е указано, че за извършените облагаеми доставки за периода от 09.12.2019 г. до датата на фактическата регистрация /11.12.2020 г./ следва да начисли ДДС, като издаде данъчен документ по чл. 117, ал. 1, т. 1 ЗДДС, в който да посочи данъка на отделен ред, като отрази протокола в дневника за продажби в срок до 14.01.2021 г. (първият данъчен период по чл. 125 ЗДДС). Тъй като този срок не спазен, на ДОО „Гидрострой-Русия“ е възложена ревизия, която е

установила размера на извършените облагаеми доставки - 24 611 141,15 лв., за периода от 09.12.2019 г. /датата, на която е реализиран облагаем оборот за задължителна регистрация/ до 11.12.2020 г. /датата на фактическата регистрация по ЗДДС/. На 22.06.2021 г. е изготвен е РД № Р-22221521001125-092-001 с предложение за начисляване на задължения за ДДС на ДОО „Гидрострой-Русия“ в размер на 4 443 110,02 лв.

На 29.06.2021 г. руското дружество е издало Протокол № 0...1 по чл. 117 ЗДДС с начислен с него ДДС в общ размер на 4 443 110,41 лв., от които 3 690 807,36 лв. ДДС върху данъчните основи по 16-те броя фактури в общ размер на 18 454 036,80 лв., издадени на ЕИС-СК в периода 09.12.2019 г. – 30.11.2020 г., и 752 303,05 лв. ДДС по две фактури, издадени през м.10 и м. 11.2020 г. на „СЕМ РЕМОНТ“ ЕООД. Видно от съдържанието на протокола, в него като организация-доставчик и организация-получател е посочено ДОО „Гидрострой-Русия“. Отражена е дата на издаването му – 29.06.2021 г., дата на данъчното събитие 29.06.2021 г. В поле „Наименование на стоката/услугата“ е вписано „начисляване на данъчен кредит по фактура“ и са описани фактурите, издадени на ЕИС-СК и „СЕМ РЕМОНТ“ ЕООД, с посочени съответно размерите на данъчните основи, данъчна ставка – 20 % и размер на данъка.

Издаденият по указание на приходната администрация протокол е включен в дневник продажби на ДОО „Гидрострой-Русия“ за м.06.2021 г. – обстоятелство, потвърдено и от вещото лице по ССЧЕ.

В процесния период „ЕИС - Строителна компания“ АД е акредитиран представител на ДОО „Гидрострой Русия“ - Русия и в качеството си на такъв е открил банкова сметка в Р. банк - IBAN: [банкова сметка], с титуляр ДОО „Гидрострой-Русия“, от която сметка са извършвани разплащанията на задълженията по ДДС на ДОО „Гидрострой-Русия“. За откритата сметка е изпратено уведомително писмо до руското дружество, което е приложено на л. 173. Договорът за акредитиран представител е наличен на л. 414 от приложение № 2 към делото.

На 13.07.2021 г. ЕИС-СК е превело по посочената сметка с титуляр ДОО „Гидрострой-Русия“, начисленият с протокол № 0...1/29.06.2021 г. ДДС по издадените от руското дружество 16 броя фактури в размер на 3 690 807,36 лв. /л. 172/. Като основание за плащането е посочено „ДДС по протокол 1 от 29.06.2021г.“. На същата дата, от същата сметка ДОО „Гидрострой-Русия“ е превело на ТД на НАП сумата от 5 310 626,64 лв., посочена в подадената от него Справка-декларация по ЗДДС за м.06.2021 г. като резултат „ДДС за внасяне“ /л. 174/, която сума включва и задължението от 4 443 110,41 лв. по Протокол № 0...1/29.06.2021 г. /по фактурите от „ЕИС - Строителна компания“ АД - 3 690 807,36 лв. и тези на „СЕМ Ремонт“ ЕООД - 752 303,05 лв./. Предвид направеното плащане към бюджета, с РА на ДОО „Гидрострой- Русия“ не са начислени задължения за ДДС, а единствено лихви за забава.

От своя страна, жалбоподателят ЕИС-СК през м.06.2021 г. е упражнил право на приспадане на пълен данъчен кредит в размер на 3 690 807,36 лв. чрез отразяване в дневника за покупки на издадения от ДОО „Гидрострой-Русия“ протокол № 0...1/29.06.2021 г., в който са описани 16-те броя фактури с обща данъчна основа 18 454 036,80 лв., издадени от ДОО „Гидрострой- Русия“ на ЕИС-СК.

Горните фактически обстоятелства не се оспорват от страните, но онагледяването им е необходимо, за да покажат, че несъгласието между тях се концентрира не до

наличието на материалноправните предпоставки за упражняване на правото на данъчен кредит по доставките от ДОО „Гидрострой-Русия“, доколкото не се оспорва от ответника реалността на услугите, а до изпълнението на формалните изисквания за претендираното от ЕИС-СК данъчното предимство предвид условието по чл. 71, т. 1 ЗДДС за притежаване на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 (регламентиращ издаването на фактурите и съдържанието им) и 115 (регламентиращ издаването на дебитните и кредитни известия), в който документ данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. В тази насока и доколкото в случая жалбоподателят е заявил право на приспадане на данъчен кредит въз основа на протокол № 0...1/29.06.2021 г., издаден от ДОО „Гидрострой-Русия“ /в изпълнение на задълженията му по силата на чл. 102, ал. 4 ЗДДС/, се поставя въпроса каква е същността и последиците от издадения от руското дружество протокол № 0...1/29.06.2021 г. – дали същият съставлява данъчен документ по чл. 71, т. 1, както счита жалбоподателят, или не може да се третира като такъв, каквото е становището на приходната администрация, т.к. не създава за ЕИС-СК предпоставка за ползване на право на данъчен кредит.

Вече се посочи, че издател на въпросния протокол е дружеството ДОО „Гидрострой-Русия“. Същият по своя характер е вътрешен документ, издаден за целите на документиране и отчитане на данъка от доставчика, който документ безспорно не попада в никоя от хипотезите на чл. 71, т. 2 ЗДДС. Въпросният протокол е издаден по правомерно указание на приходната администрация, основаващо се на забраната по чл. 113, ал. 9 ЗДДС и разпоредбите на чл. 102, ал. 3, т. 1 и ал. 4 ЗДДС. Съгласно чл. 113, ал. 9 ЗДДС /ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г./ данъчно задължените лица, които не са регистрирани по този закон или са регистрирани на основание чл. 97а, ал. 1 и 2, чл. 99 и чл. 100, ал. 2, нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури и известия към фактури. По силата на чл. 102, ал. 3, т. 1 ЗДДС за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите. За определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. За облагаемата доставка, с която се надхвърля облагаемият оборот, се дължи данък. Лицето дължи данък и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя, и за облагаемите вътреобщностни придобивания, осъществени през този период (чл. 102, ал. 4 ЗДДС).

Указанието на приходната администрация до руското дружество за издаване на въпросния протокол по чл. 117, ал. 1, т. 1 ЗДДС се основава горепосочената регламентация и е в рамките на процедурата по неговата регистрация по ЗДДС. С този документ доставчикът е начислил дължимия от него по силата на чл. 102, ал. 2 и 4 от

закона размер на данъка. Това означава, че протокол № 0..1/29.06.2021 г., издаден от доставчика, не поражда задължение за получателя по третираните без ДДС фактури. Аргумент в подкрепа на този извод е обстоятелството, че ЕИС-СК не е и вписан като получател в него.

Действително в решение от 29 септември 2022 г., Raiffeisen Leasing (С-235/21, ЕУ:С:2022:739, т. 46) СЕС посочва, че член 203 от Директивата за ДДС трябва да се тълкува в смисъл, че договор, след чието сключване не е издадена от страните данъчна фактура, може да се счита за фактура по смисъла на тази разпоредба, в случай че този договор съдържа всички необходими данни, за да може данъчната администрация на държава членка да установи дали материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС са изпълнени в конкретния случай. Това тълкуване не намира приложение в случая, дори с оглед сключения между страните по доставката Договор № GS-07/2019, т.к. според т. 3 от споразумението към него (л. 384 от приложение № 2) договорената цена е без включен в нея ДДС. Следователно договора на може да замести липсващата фактура в какъвто смисъл са твърденията на жалбоподателя.

Изцяло приложимо поради сходство на фактичката обстановка е тълкуването в решението по дело С-624/23, в т. 39 от което СЕС съобразява, че издаденият от ДОО „Хидрострой-Русия“ протокол, в който дружеството е посочен едновременно като доставчик и получател по съответната сделка и който е издаден не на „СЕМ Ремонт“ ЕООД /в случая не и на ЕИС/, а на данъчния орган в хода на извършена от него ревизия, не може да се приравни на договор между страните, какъвто е договорът, предмет на посоченото в т. 46 от решение от 29 септември 2022 г., Raiffeisen Leasing. Действително, Директивата за ДДС и основният принцип на неутралност на ДДС налагат приспадането на ДДС за получени доставки да бъде допуснато, ако са изпълнени материалноправните предпоставки, дори и данъчнозадължените лица да не са изпълнили някои формални предпоставки (т. 40, както и т. 38 от решение от 29 септември 2022 г., Raiffeisen Leasing, С-235/21, ЕУ:С:2022:739, и цитираната съдебна практика). Но в случая, който е идентичен с главното производство по дело С-624/23, ДДС не се дължи от ЕИС-СК, независимо от направеното плащане за сумата на данъка.

В тази връзка и с оглед доводите на процесуалния представител на жалбоподателя следва да се подчертае, че плащането от една страна на ЕИС-СК на сумата, съставляваща ДДС, е израз на неправилното възприемане на издадения от доставчика протокол, чиито последици нямат очакваното данъчно предимство за получателя. Посоченият протокол не може нито по смисъла на Директивата, нито по смисъла на ЗДДС да се счита за фактура. Същият не съдържа нито необходимите за това реквизити, нито основание, по силата на което данъкът да е дължим от получателя. Напротив – съгласно посоченото основание от издателя на протокола, данъкът е дължим от него. Жалбоподателят не се явява лице - платец на ДДС, дори и поради това, че сумата за данъка е била внесена от него, предполагайки неправилно предимството на издадения протокол за целите на начисляването на дължимия от доставчика данък съобразно посоченото в чл. 102, ал. 4 ЗДДС.

Нормата на чл. 102, ал. 4 ЗДДС е специална, доколкото с нея се регламентира изискуемост на данъка по облагаеми доставки от лице, което не е регистрирано по ЗДДС. Разпоредбата урежда дължимост на данъка по облагаеми доставки от лице, което се е отклонило от начисляването и внасянето му в резултат на неправомерното

си поведение – неподавайки заявление за задължителна регистрация по ЗДДС в срок. Цели се обезпечаване на постъплението в бюджета на суми за ДДС, отклонявани поради неспазване на закона. Поради това и неблагоприятната последица за лицето е, че за доставката, с която се надхвърля облагаемият оборот, то се третира като краен потребител – т. е., дължимият на основание ЗДДС данък остава в тежест на това лице. Поради това и законосъобразно е прието от приходните органи, че тъй като лицето не е подало своевременно заявление за регистрация, съобразно характера на ДДС като многофазен данък, то не може да прехвърли данъчната тежест на следващия по веригата субект на облагане, поради което не може да се осъществи механизмът и целта на данъка, и същото трябва да плати от собствените си приходи размера на дължимия ДДС.

Следователно в случая задължено за данъка лице е доставчикът - руското дружество ДОО „Гидрострой-Русия“, поради което не са изпълнени изискванията, от които зависи правото на приспадане на ДДС и по-специално на предвиденото в член 168, буква а) от Директивата условие ДДС, чието приспадане се иска, да бъде дължим или платен (решение от 13 януари 2022 г., Zipvit, C-156/20, EU:C:2022:2, т. 22). Поради това и с диспозитива на решението по дело C-624/23 СЕС обобщава, че Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, в съответствие с която получателят по облагаема с данък върху добавената стойност (ДДС) доставка е лишен от предвиденото в тази директива право на приспадане на този данък, в случай че доставчикът, от една страна, не е изпълнил предвиденото в националната правна уредба задължение да подаде заявление за регистрация по ДДС и е издал на получателя фактури, в които не е начислен ДДС, а от друга страна, в хода на данъчна ревизия е издал протокол, в който този ДДС е начислен, и в който доставчикът е представен и като получател на доставката (т. 1). Директива 2006/112/ЕО, изменена с Директива 2010/45, и принципът на неутралност на данъка върху добавената стойност (ДДС) трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка, която изключва възможността за коригиране на фактура, когато, от една страна, във фактурата, издадена от доставчика на получателя по облагаема с ДДС доставка, не е начислен този данък, а от друга страна, в хода на данъчна ревизия на този доставчик последният издава протокол, в който е начислен ДДС и в който въпросният доставчик е представен и като получател на доставката 9т. 2 от диспозитива на решение от 21 ноември по дело C-624/23).

Горните изводи не нарушават принципа на данъчен неутралитет, който като основен принцип на общата система на облагане с ДДС би бил нарушен само по отношение на руското дружество в случай, че във връзка с начисления му на основание чл. 102, ал. 4 ЗДДС данък, той не може да приспадне платения от него ДДС при получаването на стоки и услуги, свързани с доставката. Конкретният казус не е такъв, а и жалбоподателят не може да се позове на този принцип, т.к. неподаването на заявление за задължителна регистрация, когато са налице условията затова, по същество е укриване на облагаемия характер на сделките, надхвърлящи прага на облагаемия оборот. Съгласно т. 49 от мотивите на решение на СЕС от 5 октомври 2016 г. по дело C-576/15 г., Съдът приема, че "... що се отнася до принципа на неутралитет, който законодателят на Съюза е предвидил като отражение в областта на ДДС на общия принцип на равно третиране (вж. решения от 29 октомври 2009 г., NCC Construction

Danmark, C 174/08, EU: C: 2009: 669, т. 41, както и от 5 март 2015 г., Комисия/Л., C 502/13, EU: C: 2015: 143, т. 50), следва да се отбележи, че данъчнозадължените лица, извършили данъчна измама, която се състои по-специално в укриването на облагаеми доставки и свързаните с тях доходи, не са в сходно положение с данъчнозадължените лица, които спазват своите задължения в областта на счетоводното отчитане, декларирането и плащането на ДДС. Следователно данъчнозадължено лице, което умишлено е участвало в такава измама и е застрашило функционирането на общата система на ДДС, няма право да се позовава на този принцип (вж. в този смисъл решения от 18 декември 2014 г., Schoenimport Italmoda Mariano Previti и др., C 131/13, C 163/13 и C 164/13, EU: C: 2014: 2455, т. 48 и от 28 юли 2016 г., Astone, C 332/15, EU: C: 2016: 614, т. 58). Т. позоваване не може да направи и жалбоподателят, който като получател на 16 броя фактури с ДО многократно превишаваща размера на облагаемия оборот за задължителна регистрация на доставчика му, е знаел или следвало да знае, че приемайки и отразявайки в счетоводството си фактурите от ДОО „Гидрострой-Русия“ без начислен ДДС в тях, способства да укриване на облагаемия характер на сделките, по които ЕИС-СК участва като получател.

С оглед изложеното съдът намира за правомерно отреченото от приходната администрация данъчно предимство за жалбоподателя по издадения през м.06.2021 г. от ДОО „Гидрострой-Русия“ протокол № 0..1/29.06.2021 г. Законосъобразни са направените корекции на декларирания от ЕИС-СК за м.06.2021 г. резултат, както и установените вследствие на тях задължения за ДДС и лихви, вкл. лихвите за забава за м. 08.2021 г., дължими за невнесения от дружеството за този период данък.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, по чиито претендиран в с.з. размер от 86 204,00 лв. съдът намира следното: Спорът, макар и с висок материален интерес, не се отличава с особена фактичката и правна сложност. По делото не е представен отговор на жалбата, като действията на процесуалния представител на директора на Дирекция ОДОП С. се изчерпват само до участие в съдебните заседания и кратко изявление относно основателността на жалбата с препращане към мотивите на потвърждаващото РА решение. Не са представени и поисканите от юрк. В. писмени бележки. Наред с това, при действието на чл. 161, ал. 3 ДОПК съдът съобразява, че към настоящия момент Наредба № 1/2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа (загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.) не определя минимални размери на адвокатските възнаграждения. Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения е изменена (ДВ, бр. 14/2025 г.) във връзка с решението на СЕС по дело С-438/22, според което определянето на минимални размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба като разглежданата в главното производство (Наредба № 1/2004), е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, забранено от член 101, параграф 1 ДФЕС (т. 50). Според чл. 101, пар. 2 ДФЕС споразуменията или решенията, които са забранени в съответствие с този член, са нищожни и тази нищожност е задължителна за съда (т. 57 и т. 58). Поради това съдът намира, че дължимото на ответника юрисконсултското възнаграждение следва да се присъди по реда на чл. 143, ал. 3 АПК, във вр. с § 2 от ДР ДОПК в размера по чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ, приета на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, а именно 200,00 лв. По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК Административен

съд – София-град, III отделение, 75 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕИС-СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ“ АД срещу Ревизионен акт № Р-22222522003373-091-001 от 31.08.2022 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., в частта потвърдена с Решение № 224 от 15.02.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на НАП.

ОСЪЖДА „ЕИС-СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ“ АД да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 200,00 /двеста/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК.

Съдия: